

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De lapsu Luciferi & sequacium Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

uenter perfecteque, quantumuis exiguo tempore, sibi exhibitis, ut alij beati, qui diuturniores grauioresq; in diuino seruitio labores, minore cum feruore exantlarunt, si status eorum pateretur, nonnulla inuidia tangerentur: Deinde multos, qui iudicio hominum habentur in vitæ innocentia, & sanctitate primi, iudicio Dei scrutantis corda & renes, sæpè nouissimos reputari: Demum, uti pauci inter vocatos ad fidem sunt Electi, sic paucos inter vocatos ad statum perfectionis plerumq; reperiri eximie perfectos, iuxta illud D. Bernardi: *Contenti sumus angustis nostris, pauci sunt qui studeant emulari*: Ideoque omni studio tibi connitendum, ut feruenter & sincere coram Deo, solide, constanter & infatigabiliter in dies proficere satagas in triplici via perfectionis. Urgendus hinc iterum zelus proficiendi solide in spiritu, hoc vel illo modo, his vel illis medijs.

Ser. 3. in
Pentecost.

II. *De lapsu Luciferi, & sequacium Angelorum.*

I. **D**Eus, sub initium mundi corpori, Angelos ad imaginem & similitudinē suam condidit, eximijsq; naturæ, & gratiæ donis, ex gratuita boni-

bonitate sua, absque vllis præcedenti-
 bus meritis, liberalissimè ornauit, vt,
 quod vni eorum attribuitur ab Eze-
 chiele, omnibus & singulis possit ac-
 commodari. *Tu signaculum similitudinis, Ezech. 28*
plenus sapientiâ & perfectus decore in deli-
cis paradisi fuisti, omnis lapu pretiosus ope-
rimentum tuum. Nam creati sunt puri
 spiritus: immortales, intellectu perspi-
 cacissimi, voluntate liberrimi, sapien-
 tia ac scientia excellentissimi, potentia
 supra reliquas creaturas admirabili
 præditi, donis gratiæ Fidei, spei, chari-
 tatis, aliarumque virtutum infusarum
 eminentissimi, incolæ cœli empyrei,
 capaces beatificæ visionis, ac fruitionis
 Dei, cum certa spe eam, si vellent, asse-
 quendi. Ponderanda hîc mira Dei in
 illos liberalitas, & felix eorum sors, si
 tantis diuinæ magnificentæ charisma-
 tis benè vti voluissent. Quanta cæcitas
 illorū, & tua hucusq; in diuinis favori-
 bus agnoscendis, quanta socordia in
 iisdem grato saltē mentis affectu recō-
 pensandis! Dolor de ingratitude tua,
 & omnium ingratorū hîc excitandus.
 II. Porrò vt Angeli gloriosius amplio-
 ribus æternæ gloriæ coronis decora-
 rentur, voluit Deus, eos acceptis talen-
 tis naturæ & gratiæ pro libertate arbitrij
 sui

sui strenuè vti, ad propositum braui-
 um promerendum: ideoque inter ca-
 tera mysteria ijs reuelauit, secundum
 complures Theologos, placere sibi
 constituere regnum, cuius supremum
 caput & rex futurum esset Verbum in-
 carnatum, seu vniigenitus Dei filius,
 humanam naturam hypostaticè as-
 sumpturus: hunc proinde ijs fore pro-
 rege suo habendum, adorandum, om-
 nique obsequiorum genere colen-
 dum; insuper amore huius regis huma-
 nam naturam ad tantam dignitatem ele-
 uaturi, oportere eos hominibus, tan-
 quàm minoribus fratribus suis, ad con-
 sortium eiusdem regni vocatis, omni
 ope opitulari in æternæ salutis portu
 assequendo. Si huic diuinæ Sapientie
 sue decreto assentirentur, æternum sal-
 uandos; sin refragarentur, æternum re-
 probandos. Michael & boni Angeli
 expendentes articulos reuelatos, hu-
 militer agnoscentes, se gratis tot cha-
 rismatis præuentos, meritò debere di-
 uino beneplácito in omaibus acquies-
 cere, illum absolutum esse Dominum,
 cui fas sit pro libitu sua bona distri-
 buere; se inutiles seruos, quibus in-
 cumbar tanto Domino in omnibus
 obtemperare, absque morâ vnanimi
 sen-

cōsensu se resolverunt, omninò in eius potestate se fore, omnesque eius beneplacitum venerari, amplecti, exoculari, exsequi velle. At Lucifer tam eximij acceptis dotibus elatus, indignū ratus humanæ naturæ mortali, fragili, abiectæ, diuinam illam hypostaticæ vnionis dignitatem deferrī, angelicæ naturæ spirituali, immortalī, longè nobiliori, & quidem sibi, vt pulcherrimæ & nobilissimæ creaturæ, illam deberi, manifestè se diuinæ submittere voluntati detrectauit, magnamque Angelorum partem in suam secum sententiam traxit. Perseuerat Michael cum suis, in primâ illa heroicâ resolutione, indignatur Lucifero cum socijs, diuinæ Maiestatis sanctissimo decreto palam reluctanti, atque in suam illum pertrahere conatur sententiam: continuat, & intendit actus fidei, spei, charitatis, humilitatis, reuerentiæ, obedientiæ, resignationis prius elicitos, cum heroicis desiderijs Deo in omnibus quàm perfectissimè gratificandi. Perseuerat & Lucifer obstinatus in suâ superbiâ & rebellione, alios bonos Angelos ad defectionem concitat, malos in pertinaciâ confirmat, D. Michaeli & socijs eius se acriter oppo-

nit,

nit, diuinos honores homini defere-
dos manifestè sibi arrogat, inquit:
Isa. 14. *In caelum conscendam, supra astra Dei ex-*
altabo solium meum, sedebo in monte testa-
menti, in lateribus Aquilonis. Ascendam
super altitudinem nubium, similis ero altis-
simo. O quanta Luciferi, & cuiusuis
malitiosi peccatoris excecatio, obsti-
natio, proteruia, amentia! quàm verum
illud: Impius, cùm in profundum peccato-
rum venerit, contemnit! O quanta & tua
in Deo tuo toties offendendo, iniuria,
cæcitas, proteruia, pertinacia! Quan-
tus è contra bonorum Angelorum ze-
lus diuini honoris propagandi & be-
neplaciti amplectendi, quanta submis-
sio, resignatio, quanta in his omnibus
constantia! His ponderatis horrorem
superbiæ omnisque peccati concipe,
& SS. Angelorum virtutes imitari
propone.

III. Post hoc inter bonos & malos
Angelos spirituale commissum prali-
um, statim iusto Dei iudicio boni con-
firmati sunt in gratia, & pro cuiusque
meritis, æterna coronati gloria; mali
priuati gratia, confirmati in malitia, &
projecti in tartara, iuxta illud Apoc.
Apoc. 12. *Michael & Angeli eius praliabantur cum*
Dra-

Dracone, & Draco pugnabat & Angeli
 eius: & non valuerunt, neq; locus inuentus
 est amplius in caelo. Et illud Christi: Vide- *Luc 10.*
 bam Sathanam ta: quam fulgur de caelo
 cadentem. Et illud Ezechielis: Eieci te de *Ezech. 28*
 monte Dei, & perdidisti te o Cherub prote-
 gens, de medio lapidum ignitorum. Et eleva-
 tum est cor tuum in decore tuo: perdidisti sa-
 pientiam tuam in decore tuo, in terram
 proieci te. Et illud Isaia. *Isai. 14.*
 Deiecta est ad
 inferos superbia tua. Quomodo cecidisti Lu-
 cifer, qui mane oriebaris? corruisti in terram,
 qui vulneras gentes. O quanta abyssus
 diuinorum iudiciorum? quam inscru-
 tabilis diuina iustitia! Si Deus infinite
 misericors, primogenitis nobilissimis-
 que creaturis, quae nullum viderant
 diuinæ iustitiæ exemplar, semel, bre-
 uissimo temporis interuallo, unico
 præcipue superbiæ peccato, interno
 consensu perpetrato, suam Maiestatem
 læserant, non pepercit: sed absque vllâ
 spe misericordiæ a facie sua eas æternū
 cruciandas proiecit; quid tu toties,
 tam multiplicibus, post rot diuinæ
 vindictæ statuta in præuicatores ex-
 empla, meruisses? misericordia Domi-
 ni est, quod non sis consumptus. Quod
 ergo in te Deus hucusque fuit miseri-
 cordior, eò satage esse gravior, & deinceps

ceps

nit, diuinos honores homini defere-
dos manifestè sibi arrogat, inquit:
Isa. 14. *In caelum conscendam, supra astra Dei ex-*
altabo solium meum, sedebo in monte testa-
menti, in lateribus Aquilonis. Ascendam
super altitudinem nubium, similis ero altis-
simo. O quanta Luciferi, & cuiusuis
malitiosi peccatoris excecatio, obsti-
natio, proteruia, amentia! quàm verum
illud: Impius, cùm in profundum peccato-
rum venerit, contemnit! O quanta & tua
Prou. 18. in Deo tuo toties offendendo, iniuria,
cæcitas, proteruia, pertinacia! Quan-
tus è contra bonorum Angelorum ze-
lus diuini honoris propagandi & be-
neplaciti amplectendi, quanta submis-
sio, resignatio, quanta in his omnibus
constantia! His ponderatis horrorem
superbiæ omnisque peccati concipe,
& SS. Angelorum virtutes imitari
propone.

III. Post hoc inter bonos & malos
Angelos spirituale commissum prali-
um, statim iusto Dei iudicio boni con-
firmati sunt in gratia, & pro cuiusque
meritis, æterna coronati gloria; mali
priuati gratia, confirmati in malitia, &
projecti in tartara, iuxta illud Apoc.
Apoc. 12. *factum est praelium magnum in caelo, Mi-*
chael & Angeli eius praeliabantur cum
Dra-

Dracone, & Draco pugnabat & Angeli
 eius: & non valuerunt, neq; locus inuentus
 est amplius in caelo. Et illud Christi: Vide- Luc 10.
 bam Sathanam ta: quam fulgur de caelo
 cadentem. Et illud Ezechielis: Eieci te de Ezech. 28
 monte Dei, & perdidisti te o Cherub prote-
 gens, de medio lapidum ignitorum. Et eleva-
 tum est cor tuum in decore tuo: perdidisti sa-
 pientiam tuam in decore tuo, in terram
 proieci te. Et illud Isaia. Detracta est ad Isai. 14.
 inferos superbia tua. Quomodo cecidisti Lu-
 cifer, qui manè oriebaris? corruisti in terrā,
 qui vulnerabas gentes O quanta abyssus
 diuinorum iudiciorum? quam inscru-
 tabilis diuina iustitia! Si Deus infinitē
 misericors, primogenitis nobilissimis-
 que creaturis, quæ nullum viderant
 diuinæ iustitiæ exemplar, semel, bre-
 uissimo temporis interuallo, vnico
 præcipue superbiæ peccato, interno
 consensu perpetrato, suam Maiestatem
 læserant, non pepercit: sed absque vllā
 spe misericordiæ a facie sua eas æternū
 cruciandas proiecit; quid tu toties,
 tam multiplicibus, post tot diuinæ
 vindictæ statuta in præuicatores ex-
 empla, meruisses? misericordia Domi-
 ni est, quod non sis consumptus. Quod
 ergo in te Deus hucusque fuit miseri-
 cordior, eò satage esse gratior, & dein-
 ceptus

ceps

ceps cautior, Et subiunge actus timoris filialis, gratitudinis, & contritionis

III.

De lapsu Protoplastorum.

I. **D**Eus infinite bonus & beneficus, creavit initio mundi Protoplastos parentes nostros ad imaginem suam, nobilissimas post Angelos creaturas, medias inter puros spiritus, & brutas pecudes, rarisque naturæ & gratiæ donis largissime ditavit. Nam largitus est ijs animam immortalem, memoriam firmam, intellectum perspicacem, voluntatem liberam cum insigni rerum naturalium & supernaturalium cognitione, corpus tali animæ proportionatum cum potentijs sensitivis, organisque congruis: collocavit eos in paradiso terrestri transferendos cum glorificato corpore aliquando in cœlestem: constituit eos dominos omnium inferiorum creaturarum: providit ijs abundanter omnia necessaria, non solum ad necessitatem, sed etiam ad voluptatem, cum ligno vitæ, quo vitam instaurarent, & in pristino vigore conseruarent, in super per infusam gratiam sanctificantem eos in filios adoptavit, fide, spe, charitate, aliisque

in